

Discussies in het museum

Kunst is voor iedereen. Onder dat motto bekijken groepjes mensen in *Keurmeesters* uiteenlopende kunst in Nederlandse musea. Wat maakt het werk los en wat zegt dat over de keurmeesters?

Dat kan mijn neefje van vier ook.' Die zin mag een cliché zijn, hij illustreert wel hoe veel mensen over (abstracte) kunst denken. Waar komt dat beeld vandaan? Zouden mensen anders over bepaalde kunstwerken denken als ze meer zouden weten over de makers en hun bedoelingen? *Keurmeesters* probeert dat uit te zoeken. Eindredacteur Guus

Kompier legt uit: "In elke aflevering behandelen we uiteenlopende kunstwerken: van schilderijen tot beelden, van oude meesters en van moderne, minder bekende kunstenaars. We laten de keurmeesters – groepjes mensen die elkaar goed kennen – praten over wat die met hen doen en we vragen ze een waardering te geven, van een tot vijf sterren. Daarna krijgen

ze meer informatie over de werken en wat de kunstenaar ermee heeft willen zeggen."

Basisschoolleerare Nina van Ligten is een van de keurmeesters in het programma. Ze vormt een trio met haar broer Sem en zus Noa. "We discussiëren altijd over van alles en nog wat. Ieder van ons heeft een uitgesproken eigen mening en we geven

*Diorama van de koffie- en katoenplantage Zeezigt,
Gerrit Schouten, ca. 1815 - ca. 1821*

'We willen kunst toegankelijk maken voor iedereen'

Zulke persoonlijke verhalen zijn precies wat het programma wil bereiken, zegt Guus Kompier. "Op deze manier maakt *Keurmeesters* kunst toegankelijk voor iedereen. De inzichten van de deelnemers laten zien hoe mensen kunst beleven en vertellen wat over henzelf."

Nina heeft veel van het programma geleerd. "Ik geef les aan groep 4 op een cultuurschool, waar we veel met kunst en theater doen. Ik neem mijn ervaring uit *Keurmeesters* mee de klas in. En Sem, Noa en ik zijn zeker van plan om vaker samen naar musea te gaan. Zij kijken heel anders naar kunst dan ik. Onze gesprekken daarover leveren me heel veel nieuwe inzichten op."

► KEURMEESTERS | NPO 2 | AVROTROS | 20.25

elkaar niet snel gelijk, maar over kunst hadden we het eigenlijk nooit eerder gehad. Zelf houd ik van Rembrandt en Vermeer, maar ook van impressionisten als Van Gogh en Monet. En ik sta open voor moderne kunst."

Rijksmuseum

Voor *Keurmeesters* bezochten Sem, Noa en Nina musea in het hele land. Een avondbezoek aan het Rijksmuseum maakte bij Nina veel los. "We bekeken daar *Diorama van de koffie- en katoenplantage Zeezigt*, een werk uit omstreeks 1815 van de Surinaamse kunstenaar Gerrit Schouten. Het toont de slavernij in Suriname en het Nederlandse kolonialisme. We hebben zelf Indisch bloed, onze groot-

ouders groeiden op in Nederlands-Indië. Onze familie woonde in een groot huis en had veel bedienden. Het schilderij raakte ons dus persoonlijk, want onze familie buitte ook mensen uit. De slavernij werd pas in 1863 door Nederland afgeschaft, nog maar enkele generaties geleden. We kunnen ons voorstellen dat mensen die afstammen van tot slaaf gemaakten daar nog de impact van ondervinden." Als Indo-Europeaan heeft Nina zelf ook altijd die impact van het kolonialisme gevoeld. "Ik was anders. Ik paste niet bij de Aziatische gemeenschap, maar ook niet bij de Nederlandse. Als kind kreeg ik soms opmerkingen over mijn Indische uiterlijk. Dat kwam bij het bekijken van dit werk weer boven."

Kijk op Suriname

Hoewel Gerrit Schouten (1779-1839) ook aquarelschilderijen en botanische tekeningen maakte, is de Surinaamse kunstenaar vooral bekend vanwege zijn diorama's. Het Rijksmuseum bezit meerdere van deze driedimensionale kunstwerken, onder meer van de Waterkant en het Gouvernementsplein in Paramaribo, en een van de koffie- en katoenplantage Zeezigt. Schoutens werk viel tot in Nederland op en hij kreeg in 1828 een koninklijke onderscheiding van koning Willem I. Toch raakte hij na zijn dood in de vergetelheid.